

7. MÉDIA- ÉS INTERNETPOLITIKÁNK

A Zöld Párt® az internetet a III. évezred legfontosabb stratégiai, gazdasági, környezetvédelmi, energiatakarékosági, távközlési, kommunikációs és médiaeszközének, valamint közlekedés-, illetve utazáshatékonyság-javító tényezőnek tekinti.

Ezért a minél szélesebb körben való elterjesztésében vagyunk érdekeltek, amit **az internet szolgáltatásnak az állampolgárok számára való ingyenes és korlátlan biztosításával kívánunk elérni.**

Ennek elősegítése érdekében célul tűzzük ki, hogy **minden család alanyi jogon kapjon számítógépet, amelyet adójóváírásként finanszírozunk meg, és minden állampolgárnak biztosítjuk ehhez az alapvető felhasználói ismeretek ingyenes oktatását is.** Ezáltal nagyobb teret kívánunk adni az internetes távmunka széleskörű bevezetéséhez, az oktatás hatékonyságának, gyorsításának és eredményességének a növeléséhez, valamint a helyi médiák jelentősebb szerepének megvalósításához és az ezen a területen mutatkozó hiányosságok pótlásához.

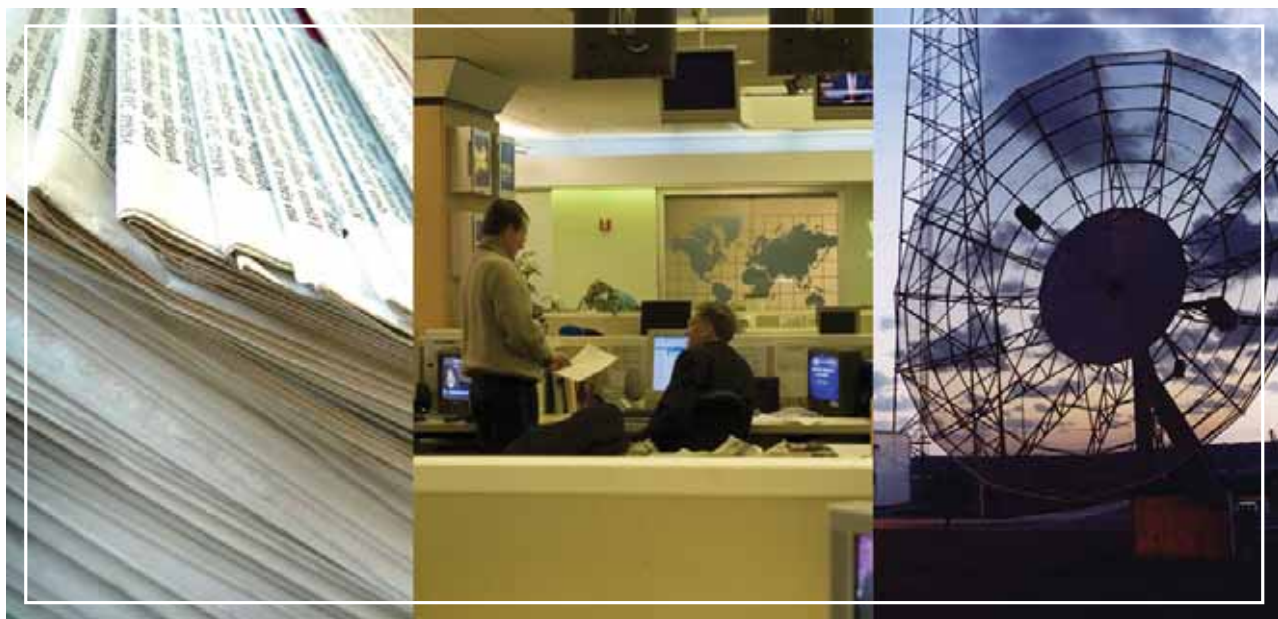
A média, a tömegtájékoztatás éppen olyan hatalmi erő, mint az ipar, a mezőgazdaság vagy a rendvédelmi szervek feletti ellenőrzés. Ám míg egy gyárat megbüntetnek, ha silány vagy veszélyes terméket állít elő és a rendőrség sem működhet kénye-kedvére (legalábbis nem mindig), azért viszont semmiféle büntetés nem jár, ha valaki – akár újságíróként is – sok millió embernek hazudik, pánikhangulatot kelt vagy csúsztatásokkal és hamis információkkal próbál lejáratni másokat.

A médiát csupán néhány jogszabály korlátozza, illetve kirívóan súlyos esetekben a Btk. büntetni rendeli a nagy nyilvánosság előtti rágalmozás és becsületsértés elkövetését. A szankciók viszont messze nem rendelkeznek elegendő mértékű visszatartó erővel a hazugságok várható politikai vagy egyéb „hasznának” fényében, és nem kompenzálják a társadalmi károkozást sem.

Ma a média gyakorlatilag korlátlanul garázdálkodhat, egymásnak ugraszthat társadalmi csoportokat, ügyes manipulációval félrevezetheti az egész országot vagy elkendőzhet valódi problémákat, elhallgathat fontos eseményeket.

Mindez csupán néhány szerkesztő-műsorvezető személyes hozzáállásán múlik, ők dönthetik el, kit löknek a sárba és kit magasztalnak fel.

A Zöld Párt® álláspontja szerint **a médiát ugyanolyan szigorú szabályozás alá kell vonni**, mint az ipart, a mezőgazdaságot, vagy a kereskedelmet. Felül kell vizsgálni a jelenleg működő médiarendszer engedélyeit, s megvonni azoktól a társaságoktól a működési jogot, amelyek elitélhető módon, sorozatosan és jogerősen vétenek a tájékoztatás valódisága, a mindennapi etika és a jó ízlés ellen.

A média világot épp úgy meg kell szabadítani az oda nem való, idegen érdekeket vagy letűnt antidemokratikus rendszereket kiszolgáló emberektől, ahogyan a politikai életet vagy a fegyveres erőket is.

A médiában véghezvitt állam- és társadalomellenes „aknamunkát” – az élet számos területéhez hasonlóan – büntethetővé kell tenni, mert rendkívül káros hatásai miatt ez súlyos bűnnek számít, és nemzetbiztonsági szempontok miatt is indokolt.

Sajnálatos és egyben szánalmas dolog ma azt látni, hogy a meghatározó médiákban a népbutítás, a félretájékoztatás, az állandó megfélemlítés lett a fő cél, mellyel párhuzamosan a tragédiák, az erőszak, az erkölcstelenség és a cirkuszi életmód istenítése folyik, a negatív hírek, a lényegtelen információk, a semmitmondó riportok és a primitív showműsorok vég nélküli sugárzásával.

A legfontosabb szempontok: a korrekt tájékoztatás, az ismeretterjesztés, a társadalomnevelés és a kulturált szórakozás lehetőségei szinte teljességgel megszűntek.

A közszolgálati csatornák számát bővíteni nem kívánjuk, de az jogos elvárás, hogy a még meglévők valóban a köz szolgálatát tekintsék elsődleges feladatuknak, és ne pártérdekek vagy gazdasági érdekkörök befolyása legyen a meghatározó.

A Zöld Párt® megoldási javaslatai a következők:

1. A médiatörvény jelenleg is élő rendelkezéseinek komolyabban kell érvényt szerezni. **Nem tartható, hogy egy hamis tájékoztatás kárvallottjai évekig pereskedhetnek az óriási pénzügyi háttérrel rendelkező médiahatalmak ellen**, hogy végül egy fikarcnyi bocsánatkérést kapjanak az újságban valahol eldugva vagy fél percre a képernyőn hangtalanul, miközben környezetükben, közösségükben erkölcsileg megsemmisítették őket.

A sajtópereket kiemelten, sürgősen kell tárgyalniuk a bíróságoknak, és a most szokásos pár százezer forintos kártérítések helyett a beperelt médiumnak a tájékoztatásban betöltött szerepének nagyságához és anyagi lehetőségeihez kell igazítani a kiszabott büntetést. Egy országos kereskedelmi televízió számára nevetséges összeg még egymillió forint kártérítés is, mert ilyen „kockázat” mellett semmi sem akadályozza meg őket, hogy a legaljasabb politikai megrendeléseket is teljesítsék.

Ám ha ez az összeg tíz- vagy a megkárosítás jelentőségéhez mérten akár százmillió nagyságrendre emelkedik, már jól meg fogják gondolni, érdemes-e hazudozni.

2. Azoktól a médiáktól, amelyek bizonyítottan sorozatosan közölnek szándékosan hamis információt, meg kell vonni a működési engedélyt. Ugyanígy **azokat az újságírókat, akik sorozatosan politikai vagy más, a pártatlan tájékoztatás elvét megsértő célra használják hivatásukon keresztül a nyilvánosságot, az újságírói munkavégzéstől el kell tiltani**, ahogy egy rossz orvostól vagy csaló ügyvédtől is meg lehet, és meg is kell vonni a praxisát.

3. A magyar tulajdonú médiumokban és sajtótermékekben mindennemű külföldi üzletreszszerzés legyen tilos. Ennek megszegése a sajtótermék azonnali megszüntetését, és a külföldi tulajdonosnak az országból való gazdasági kitiltását eredményezze.

4. Az internet szabályozásán is jelentősen szigorítani kell. Jelenleg az interneten bárki bármilyen tartalmat közzétehet névtelenül, s ehhez az internetszolgáltató cégek segédkezet nyújtanak.

A névtelen rágalmazók ma büntetlenül tönkreteszhetik bárki életét, olyan zaklatásnak kitéve őt, ami korábban, az internet megjelenése előtt nem volt lehetséges.

A hackerbűncselekmények sikknek számítanak a fiatalok között, különösen azok, amelyek minél nagyobb károkat okoznak.

Mindezek miatt **meg kell szüntetni az internet parttalan szabadságából adódó visszaéléseket.**

A névtelenség védelmét el kell venni a világhálóval visszaélő felhasználóktól. A szolgáltatókat kötelezni kell arra, hogy indokolt kérésre adják ki az ügyfelek személyazonosságát, ha egyértelműen igazolható, hogy az illető jogsértő tevékenységet folytat.

Internetes fórumot vagy bármilyen olyan közeget, amelyen nagy nyilvánosság előtt lehet közléseket, kijelentéseket tenni, csak úgy lehessen üzemeltetni, ha a felhasználók valós adatait rögzítik és visszaellenőrzik.

Mindez persze nem küszöbölheti ki teljesen az internetes visszaéléseket, de jelentősen visszaszorítaná azokat.

5. Felvilágosító kampányba kell kezdeni a fiatalok körében az internet veszélyeiről, ugyanakkor **terjeszteni kell a „netikett”, a korrekt internetes viselkedés illemtanát**, és fontos részévé tenni az iskolai informatikai oktatásnak.

Komoly hangsúlyt kell fektetni az internettel kapcsolatos mentálhigiénés problémák, a „netfüggőség” vagy az antiszociális viselkedés kezelésére, szintén a fiatalok, de különösen a gyermekek körében.

6. Az interneten támogatni kell a társadalom számára leghasznosabb tevékenységeket, amelyek leginkább hozzájárulhatnak az egyes fontosabb közérdekű feladatok elősegítéséhez és megvalósításához vagy azok hatékonyságához (pl. környezetvédelem, kulturális feladatok, egészségügyi szolgáltatások, távoktatás, internetes munkavégzés, ügyintézés, fejlesztések, újítások stb.).

Olyan nemzeti pénz- és eszközalapokat kell létrehozni, amelyekre pályázatokat lehet beadni, és a legtehetségesebbek ennek segítségével megvalósíthatják ötleteiket vagy fejlesztéseiket. A pályázatok elnyeréséhez természetesen megfelelő színvonalú és korrektségű pályamunkák szükségesek, amelyeket hozzáértő szakmai bizottságok értékelnének.

